

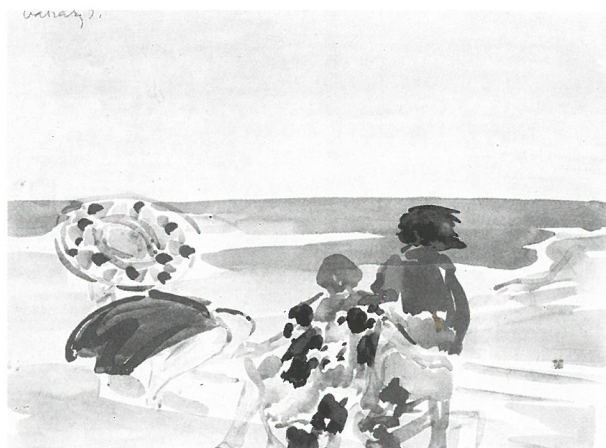
Vaszary János (1867-1939)

Strandolás (Tengerparton), 1935 körül

Olaj, vászon, 51,5x77 cm

Jelezve jobbra lent: Vaszary J.

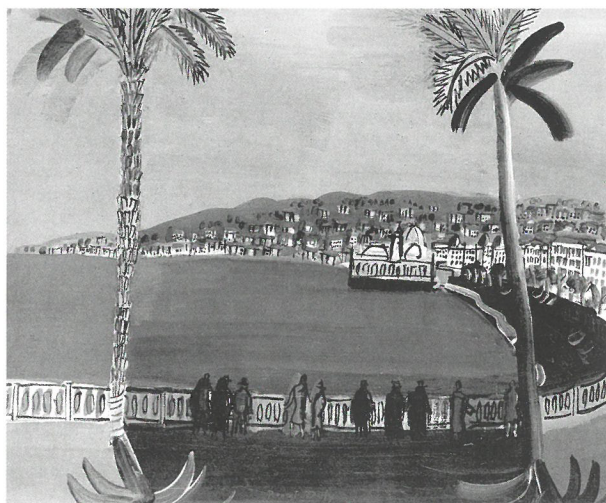
Kikiáltási ár: 12 000 000 Ft / 48 980 EUR

Vaszary János: Szel, 1928 körül,
magántulajdon

Vaszary János: Rapallói öböl, 1930-as évek,
magántulajdon

Raoul Dufy: Alkonyat Nice-ben, 1932,
magántulajdon

Vaszary tengerparti utazásait a háború után a húszas évek második felében kezdte újra. 1926 Viareggio, 1927-ben az Isztria volt utazásának célpontja, 1928-ban Reginában nyaralt. A harmincas években kedvencé a Liguri tengerpart vált, utolsó nagyobb útja a tengerhez halála előtt 1937-ben San Remo-ba vezetett. 1933-ban Alessio-ban, majd 1934-ben Rapallo-ban töltött nyári hónapok számos festmény megszületését eredményezték. A strandképeken, tájbrázolásokon megjelenő elegáns közönség elmaradhatatlan szereplője strandképeinek, veduta ábrázolásainak. Festményünkön ezeknek az utazásoknak a benyomásait rögzítette vászonra feltehetően már Attila úti műtermében a mester.

Vaszary a harmincas évek első felében készített tengerparti képeivel 1935-ös Ernst múzeumi kollektív kiállításán találkozhattak a nézők, amikor 5 év után jelentkezett újra egyéni kiállítással. Talán művészeti sikereinek csúcspontját is jelentette ez az időszak. Mutatja ezt, hogy a liberális szemléletű polgárság kedvenc (arckép) festőjévé vált Vaszary, ezen a tárlatán külön teremben állította ki női portréit.

„...a szín, mintha csak lepkeszárnyakkal súrolná a képsíkot, csak hímporát hagyja a vásznon” (Márjás)

Márjás Viktor művészeti író, a KUT egykori igazgatója a kiállításról írott recenziójában a húszas évekhez képest a rajz redukcióját tartotta az egyik legfontosabb változásnak Vaszary művészetében. Valóban a képen szinte alig van valami. A fehér alapozás áttűnik a lazúrosan odafestett kék tengeren, szinte jelzésszerűen odavetett tereket érzékeltető architektonikus részletek, alakok mellett, egymásra felelget néhány szín. Az alapszínek „desztillációja”, a vékony festésmód, „a keveretlen és anyagtalan színfoltoknak ez a tárgyi súlytalansága víziószerrűvé varázsolja a Vaszary-képeket és az álom sejtelmességét érezteti a szemlélővel.” (Márjás)

Panoráma-érzés

Egykor a Révész gyűjteményben őrzött *Rapallói Öböl* (1934) című képen a baloldalon ábrázolt pár férfi szereplője ugyanabban a testtartásban áll társa mellett, mint képünk esetében. Ott a férfi civil, képünkön egy elegáns tiszt. Ott a hídról való letekintés, a feltárulkozó panorámában való gyönyörködés élményét nyújtja. Vaszary ezt a határos elrendezést választotta képünkönél is. A nő kezében lévő napernyő összeolvad a strandnyőkkel, funkciója szerint összeköti egymással a két színtért.

Vaszary egy forró nyári nap emlék cserepeiből a két háború közötti társadalmi elit ideális reprezentációját adta. A háttal álló figurák és a képet befogadó néző hasonló pozíciójából adódik, hogy a néző-befogadó teljes mértékben tudott azonosulni a jelenettel.

Kopócsy Anna

